

Rok 2022

Hned na začátku roku, 3. 1., jsme upalovali na veterinu do Brna s kozlíkem **Julkem**, který si strhl půlku kopýtka a musel co nejdříve na hospitalizaci. Už 17. 1. nám začal marodit další kozlík **Ugo**, a tak upaloval taky do Brna. Julek si pobyl na klinice déle, ale v únoru už jsme je měli oba doma na domácí léčeni.

Ugoušek je velký kamarád s volkem **Olíkem** – kluci spolu nonstop lehávají a pasou se, a je vidět, že to pomáhá oběma.

Uspořádali jsme **aukci obrazu pro Skrytý azyl** a získali tak pro zvířátka z něj **5 000 Kč**.

Na začátku února jsme zachránili a dali domov malé kačence **Martince**, která se hned stala velmi oblíbenou a sledovanou obyvatelkou farmy. Na začátku byla velmi nemocná a několikrát hospitalizovaná v Praze na klinice – měla zápal plic a problémy s nožičkami. Trvalo to déle, ale nakonec vše dobře dopadlo a Martinka začala prospívat.

Na **Valentýna** jsme přes azyl Šťastný zvěřinec přijali **tři malé slepičí holčičky**.

Tento měsíc nás také čekalo jedno z největších překvapení – **narození lamího kluka Valentýnka**. Vůbec jsme netušili, že jsou zachráněné lamičky březí, protože kluci už přijeli vykastrování.

Na konci února nás opustil **krutí kluk na infarkt**. Přímo před námi se rozběhl a najednou to přišlo – roztáhl křídla, padl na zem a byl mrtvý. Je smutné, když naše zvířátka odcházejí, ale když je ta smrt přirozená a rychlá, jsme za ni vděční.

Životy odcházejí a nové přicházejí. Někdo u Pardubic vyhodil pod most **ovečku**, která měla mnoho let nestříhanou vlnu. Díky pomoci azylu Farma u veselého psa, kteří pomohli s odchytem, ovečka putovala do trvalého domova k nám a pojmenovali jsme ji **Žoržetka**.

Jaro na farmě

Hned na začátku března jsme měli **první letošní brigádu**, kdy se kydalo a uklízelo po zimě u všech zvířátek, a s radostí jsme čekali na příchod jara.

Začalo se oteplovat, a tak jsme spustili **stavební práce na Lku a na ohradách**. Nakoupili jsme spoustu kůlů, latí, palubek a trámů a začali jsme makat. Bagrem se vybagrovaly cesty a díry pro kůly a díky pomocníkům jsme se vrhli do přestaveb a nových staveb.

Do toho opět marodi – **Julek** opět do Brna, nožička se zhoršila. S ním jela i stará a pořád slabá kozička **Tumi**. Netrvalo dlouho a do Brna pádila i hodně nemocná kozička **Rózinka**.

Na začátku dubna nás čekalo další překvapení – **ovečka Pindička**, kterou jsme zachránili s beránkem Krindáčkem na konci roku 2021, začala rodit.

Bohužel jedno jehňátko se nenarodilo živé. Další dvě – holčička a klučík – byli zdraví a fit. Oddělili jsme je, aby byli v klidu a maminka se jim mohla naplno věnovat.

V dubnu jsme také pořádali **druhou oslavu soucitných Velikonoc**, a tak bylo hodně práce s přípravami. Do toho budování a péče o všechna zvířátka – byli jsme v jednom kole. Oslava ale byla nádherná, přišlo hodně lidí a všichni si to užili – jak návštěvníci, tak zvířátka.

Na konci dubna přijeli opět z **Klubu prasátek** a ošetřili všechny naše čuníky – byla to náročná akce, protože některá prasátka musíme nalákat do kladky a zvednout je v síti, abychom jim udělali kopýtko, zoubky, odčervili je a naočkovali.

A ještě než duben skončil, přišlo další, tentokrát očekávané překvapení – **narodila se druhá lamička Vesna**. Valentýnek byl nadšený, hned si ji zamiloval a byl stále u ní. Jsme moc rádi, že tvoří dvojku – pro mládátka je vždy nejlepší, když mají parťáka.

Léto plné příběhů

0. května jsme se zúčastnili **Veggie Náplavky v Praze**, kde jsme potkali spoustu kamarádů a našich fanoušků.

V květnu jsme také **kontrolovali kopýtko** všem přežvýkavcům, rovnou je přeočkovali a odčervili. Na Lku se vykopala obří jáma, do které se usadila **5m³ nádrž na dešťovou vodu ze střechy**.

Zdravotně nás potrápila **kravička Jitka**, která začala hodně kulhat. Přijelo více veterinářů, rentgen neukázal nic zásadního. Nakonec jsme ji dostali do velké klece pro krávy a zjistilo se, že má hodně citlivé koleno – nejspíš zakopla a natáhla si ho. Trvalo to, ale časem začala kulhat méně a nakonec se uzdravila.

Zjistili jsme, že se **bez fixační klece pro skot neobejdeme**, a tak jsme na portálu Darujme uspořádali sbírku. Vybrali jsme potřebných **85 000 Kč** a klec pořídili – jsme za to nesmírně vděční.

V půlce května nás vyděsila **Eywa**, malé telátko, která si strhla celý roh a silně krvácela. Naštěstí byla celou dobu s ní **Aneta**, studentka veteriny, která se o ni pečlivě starala. Zrovna u nás byla na školní praxi, za což jsme moc vděční.

Konec května přinesl další radost – přijali jsme **dvě pruhovaná selátka, Otíka a Oskárka**. Jedno bylo ještě na mlíčku, a tak s námi bydleli v chatičce, abychom je měli stále na očích.

V červnu nám opět přijeli pomoci klienti z organizace **Appropo z Jičína**. Hodně nám pomohli a hodně jsme se s nimi nasmáli. Mají nás rádi a naše rostlinná strava jim vždy chutná – konvenční jim nechybí.

V červenci jsme postavili **obě týpíčka** a přijel **střihač**, který ostříhal ovečkám **Pindičce a Žoržetce** obří vlnu. Obě si velmi oddechly. Mysleli jsme, že Žoržetka bude mít miminka, ale nebyla březí – možná i to byl důvod, proč se jí někdo zbavil.

V půlce července přišel smutný den – uspávali jsme nemocnou **slepičku** a nečekaně zemřel **Bořeček**, syn Pindičky, který nezvládl kastraci. Pohřbili jsme je do společného hrobečku.

V červenci se konal **první dětský veganský tábor Soucitný Svět**. Byl to pro nás velký posun – z bývalého pole jsme vybudovali místo, kde se **konají akce pro děti i dospělé**. Byli jsme na to moc pyšní.

Celé léto se u nás konalo **nespočet akcí**. Přijelo velké množství návštěvníků, pořádali jsme pravidelné brigády i návštěvní dny a o naší práci se dozvědělo mnoho nových lidí.

Poslední červencový den jsme zachránili **pět krutích holčiček**, které do té doby nepoznaly nic než halu. Poprvé v životě viděly sluníčko a prošly se po trávě.

Úrazy u koziček a oveček byly pravidelné, ale se vším nám pomáhal náš místní veterinář a kamarád **Martin Langr** s dcerami nebo **Petra Orlovská** – moc jim za to děkujeme.

Beránek Ludvíček však omarodil natolik, že jsme si s ním nikdo nevěděli rady a putoval do Brna na kliniku.

V srpnu proběhla **velká záchrana čuníka Ewžena**, kterého někdo vyhodil v nedaleké vesnici. Místní starosta nás požádal o pomoc, protože se ho všichni báli – i když byl ve skutečnosti velký miláček. Když bylo jasné, že pokud ho nezachráníme my, tak už nikdo, začal se připravovat plán. Manipulace s ním byla náročná – byl velký a nekastrovaný, takže jsme mu museli **na farmě postavit nový výběh a domeček** mimo ostatní prasátka.

Na záchraně se podílelo několik desítek lidí – zrovna u nás probíhal víkendový jógový pobyt, takže byli všichni u toho, když Ewžen dorazil na farmu.

Díky kamarádům ze Slovenska jsme měli **krásně upravené ubytování na Mordoru**, které jsme mohli pronajímat a získat tak více peněz na veterinu a krmivo.

Kluci divočáčci rostli jako z vody, a tak jsme jim postavili **nový výběh u remízku vedle Wiki pod pastvinou**, s domečkem ze staré vojenské vejtrasky, kterou si krásně přizpůsobili.

Byli jsme požádáni o poskytnutí domova pro **malého beránka**, a tak k nám přijel nový obyvatel **Alík**. Mysleli jsme, že bude kamarád pro beránka **Pétulku**, ale Alík chtěl moc za ostatními do velkého výběhu – a tak jsme mu nakonec vyhověli.

Ludvíček se bohužel v Brně stále nelepšil. Ani po všech testech a lécích nedošlo ke zlepšení a nikdo nezjistil, co přesně mu je.

Podzimní dny a bolestivé loučení

Na podzim nás čekala další **Veggie Náplavka v Praze** – těšili jsme se, protože jsme vytvořili nový, hezký **merch s logy našich zvířátek**, a na zadní straně triček byl náš oblíbený slogan:

„**Mír začíná na našem talíři.**“

Ludvíček bohužel chřadnul a nakonec nás opustil. Odchody jsou vždy nesmírně bolestivé. Byl to beránek, který k nám přišel jako maličký – měl být jídlem na narozeninové grilovačce. Nakonec ho ale nechali opuštěného na zahradě, kde plakal. Ujali se ho hodní lidé, hledali mu domov a narazili na nás. Stal se součástí **stáda Naděje**.

Začátkem září se u nás konala **velká kuchařská akce se šéfkuchařkou Kamu**. Počasí sice moc neprálo, ale i tak jsme si to všichni moc užili a o farmě se opět dozvědělo mnoho nových lidí.

Na konci září proběhlo **veřejné promítání dokumentu Svědectví**, který ukazuje realitu českých velkochovů a jatek. Natáčelo se i v několika azylech – jedním z nich jsme byli i my.

Blížil se podzim, a tak jsme začali připravovat farmu na zimu – **zateplovali jsme nové domečky, připravovali dřevo** a také jsme konečně vykastrovali **Ewženka**, takže se mohl přestěhovat k ostatním prasátkům. Byl za to opravdu rád.

Vyšel o nás krásný článek v časopise **Exkluziv**, díky čemuž se o nás dozvěděli i lidé, kteří nejsou tolik na internetu.

Bohužel nám omarodil **beránek Krindy**, který byl opět v Brně, ale měl nemocný močový měchýř a močové kameny – jeho stav byl bohužel fatální a zemřel.

Závěr roku

Měli jsme ještě několik **návštěvních dnů** a také **firemní brigády**, které nám pomohly postavit **seník** a uložit **seno na zimu**.

Dodělali jsme **střechu na Lku**, naskladnili spousty dýní z Dýňového světa, které nám v půlce listopadu zasypal **první letošní sníh**.

Trávili jsme více času u krbu a vyráběli **dárčky na e-shop a do aukcí**, protože částky za veterinu stále stoupají a je potřeba hledat nové cesty, jak na ni získat finance.

Na podzim nám také hodně omarodil **pejsek Dany**, se kterým jsme často jezdili na veterinu. Dostával speciální diety a léky.

Konec podzimu přinesl jeden z nejbolestivějších okamžiků – onemocněl náš milovaný, starý beránek **Petulka**. Jeho stav už byl fatální, a tak bylo doporučeno ho **netrápit a uspat**. Společně s Andy a Marťou jsme ho vezli do Brna, drželi jsme ho v náručí a jak pomalu usínal navždy, ujišťovali jsme ho, že byl nesmírně milován a nikdy na něj nezapomeneme.

Petulka byl beránek, který žil 10 let osamocený na opuštěné zahradě, kde ho napadali psi a nikdo mu nepomohl... až jednoho dne. Od té doby byl jeho domovem náš azyl. Milovalo ho mnoho lidí – a asi nikdy nebrečelo tolik návštěvníků jako při jeho odchodu. Zbyla po něm velká díra v srdcích a na farmě bez něj bylo opravdu smutno.

V prosinci jsme se zúčastnili **Veggie Vánoc v Mánesu**, kde jsme opět potkali spousty přátel, fanoušků a vydělali penízky pro naše zvířátka. Na závěr nás čekal ještě **poslední Vánoční návštěvní den** a uzavření roku 2022.

Děkujeme

Z celého srdce děkujeme všem, kteří nás podporují, pomáhají a stojí při nás. Bez vás by tohle všechno nebyla realita.

Díky vám vzniká místo, kde **zvířata nejsou zbožím, ale rodinou**.